

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Aqvæ Vitæ, De Fontibvs Salvatoris. hoc est, Doctrina
Evangelica De Meditatione mortis**

Kispenning, Henricus

Antverpiæ, 1583

Sententia x. Ioan. x. Ous meæ voce[m] meam audiunt. Et non peribunt in
æternum, & non rapiet eas quisquam de manu mea. xxix.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46214](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46214)

animam suam posuit pro ouibus suis: si ad eum clamemus, dimittet nos diutius errare, aut à feris dilaniari & consumi? Absit. Quinimò relictis in deserto nonaginta nouem, perrexit vnā ouem querere perditam. Nec quia clamantem audiuit, idè perrexit: sed antequam clamaret, relictis nonaginta nouem in deserto, abiit querere vnā ouem qua perierat: quam inuentam & lassatam, humeris suis reportauit ad gregem. Quanta ergo misericordie eius gratie agenda sunt: qui tantum se ad nos humiliavit & inclinauit, portat & reficit, regit & custodit.

Luc. 15.

SENTENTIA X. Ioannis 10.

Oues meae vocem meam audiunt: & ego cognosco eas, & sequuntur me, & ego vitam aeternā do eis: & non peribunt in aeternum, & non rapiet eas quisquam de manu mea.

PARACLESIS.

CAPVT XXIX.

EGO, inquit, VITAM AETERNAM DO EIS. Summam gratitudinem ei nos debere profiteamur, qui ex morbo lethali, seu presenti mortis discrimine vitam nobis seruaui aut redemit: sed haec vita quantula portio est, collata ad immortalitatem & vitam aeternam, quam hic optimus Pastor dat ouibus suis? Haec vita primū quidem in se breuissima est: deinde calamitatibus est plena. Sicut Salomon dicit: Cuncta quae fiunt sub sole: ecce vniuersa vanitas, & afflictio spiritus. Et, Cuncti dies hominis doloribus & erumnis pleni sunt. De altera autem vita sic scriptum est: Non esurient neque sitient amplius, nec cadet super illos sol, neque vlus estus, quoniam Agnus qui in medio throni est, regit illos, & deducet eos ad vitæ fontes aquarum. Et absterget Deus omnem lachrymam ab oculis eorum: &

Eccles. 1. & 2

Esa. 49. Apoc. 7. 15.

Pfal. 90.

Pfal. 83.

3. Thef. 4.

mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra, quæ prima abierunt. Et in Psalmis propheta David: Non accedet ad te malum: & flagellum nõ appropinquabit tabernaculo tuo. Beati qui habitant in domo tua Domine: in secula seculorum laudabunt te. Protector nõster aspice Deus, & respice in faciem Christi tui: Quia melior est dies vna in atrio tui super millia. Consequenter addit Christus: ET NON PERIBUNT IN ÆTERNVM. Etsi pijs propter peccatorum originis deponunt hoc tabernaculum corporis, & in sepulchro contabescunt: tamen illa dissolutio corporis non est exitium: quiescunt in sepulchro tanquam in dormitorio, expectantes aurorã letissimi diei, quo filius Dei per tubam Archangeli euocabit eos è monumentis: & restituet Vitam & Immortalitatem. Postremo non rapiet eas quisquam de manu mea. Affirmat se victurum diabolum: & seruaturum omnes suos, tantisper, dum curriculum huius vite ad metum peruenierit. Ubi verò decurso spatio nobis excedendum erit, vult ipse nobis adesse: & animam egredientem corpore in manus suas susceptam transferre per vallum umbra mortis in vitam perpetuam. Quid ergo metuat vel mortem vel diabolum qui animo suo firmatus habet persuasum, quod à filio Dei gestatur brachijs: & manu eius potentissima teneatur & defendatur?

SENTI

SENTENTIA XI. Lucae II.

Petite & dabitur vobis: quærite, & inuenietis: pul-
 late, & aperietur vobis. Omnis enim qui petit,
 accipit: & qui quærit, inuenit: & pulsanti aperietur.
 Quis autem ex vobis patrem petit panem,
 nunquid lapidein dabit illi? Aut piscem: nun-
 quid pro pisce serpentem dabit illi? Aut si petie-
 rit ouum: nunquid porriget illi scorpionem? Si
 ergo vos cum sitis mali, nostis bona data dare fi-
 liis vestris: quanto magis pater vester cœlestis de
 cælo dabit spiritum bonum potentibus se?

PARACLESIS.

Comparat Dominus carnalem patrem, et Dei Pa-
 tris eternam largamque pietatem: quod si iste in-
 teris nequam pater offensus grauius à filio peccatore
 & malo, si tamen eundem postmodum viderit reforma-
 tum, & depositis prioris vitæ delictis ad sobrios & bonos
 mores, & ad innocentie disciplinam pœnitentia dolore
 correctum, gaudet & gratulatur: & susceptum, quem
 ante proiecerat, cum voto paterna exultationis comple-
 ctitur: quanto magis vnus ille verus Pater, bonus, mi-
 sericors, & pius, imò ipsa bonitas & misericordia &
 pietas, latatur in pœnitentia filiorum suorum: nec iram
 pœnitentibus, aut plangentibus & lamentantibus pœ-
 nitentiam comminatur, sed veniam magis & indulgentiam
 pollicetur? Et tu igitur orare disce: disce quærere, pete-
 re, pulsare: donec inuenias, donec accipias, donec ape-
 riatur tibi. Novit Dominus fomentum tuum: fidelis
 est, non te patietur tentari supra quàm possis ferre. Pra-
 renet certè in benedictionibus dulcedinis desolatam
 mentem & orantem.

CAPVT

XXX.

Cyprian lib.
 4. Epist. 2.
 ad Antonia-
 num.

Bernard. ser.
 6. de Alenc.
 Domini.
 Psa. 102.
 1. Cor. 10.
 Psa. 10.